

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Poetiske Skrifter III

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter III", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter III*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. XXIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl03val-shoot-idm140634333876880/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter III

han endnu drømmer, at han staar i sin fulde Manddomskraft.

Mellem Bifigurerne er Einar sikkert en af Oehlenschlägers allerbedste Skikkelser. Han har den djærve Ungdom, den ordknappe Raskhed, som man ofte savner i de senere Tragediers blomstrende Veltalenhed. Og i den fortrinlige Karker har han tilført sit Værk et Element af humoristisk Realisme som vel ikke var »Wallensteins Digter fremmed, men som dog navnlig er studeret hos Shakespeare. Døds-scenens Blanding af Komik og Gru med Hakons Søvn-gængerer er ogsaa i den store Brittes Manér, men er isøvrigt ikke faldet helt vellykket ud.

Lige saa original som Karaktertegningen er ogsaa Stilen; Oehlenschlägers friske, naturlige Diktation er helt uschillersk. Den er mere frigjort her end i »Baldur«, fast og dog rund. Den kan rammende forme en prægnant Sætning, men den ejer ogsaa det store lyriske Udsving, hvor en plastisk Fantasi faar Billederne til at leve. I Modsætning til de senere Tragedier taler hver af Hovedpersonerne sit eget særprægede Sprog. Der er tydelig Forskel paa Hakons brede, gemyfulde Værdighed, Olafs ædelt blomstrende Lyrik, Einars raske Slagfærdighed, Thoras ægte kvindelige Tale og Karkers sløve Vrøvlen.

For første Gang siden 1807 forelægges hermed et samlet Optryk af »Nordiske Digte«, hvis enkelte Dele hidtil har maattet søges spredt i Udgaverne af Oehlenschlägers Værker. Læst i deres oprindelige Sammenhæng giver de tre berømte Digtninger et helt og stort Udtryk for den Længsel mod Norden,

XXIX

som var den digteriske Drivkraft i Udenlandsrejsens første Aar. I det Fremmede fandt han sig selv. Og den skønne Fortale lader os se ind i Kunstnerens Værksted paa et Tidspunkt, hvor hans Kunst havde naaet Højder, som den ikke senere skulde overgaa.

XXX